

henslyttede til tærbefolkede Steder, naar man satte Bestyrere og Lærere i Forbindelse og gav dem nogen praktisk Virksomhed i Skolen. Jeg tror baade, at de selv og de vordende Lærere vilde have Gavn deraf, og jeg tror ogsaa, at det Sted, hvor man lagde Seminariet, og de unge Menneſker, som ſkulde dannes der, vilde have mere Gavn deraf. Det er ogsaa klart, at man ſaa med nogen Næmhelighed og med Grund kunde ſige, at de fik nogen praktisk Kundſkab. Rigtigt anſeer jeg det imidlertid aldeles at opgive Seminarierne, men det er jo ikke tænkeligt.

Paa den anden Side er jeg dog ikke af den Mening, ſom jeg har hørt udtale, at man ſkulde tage Enhver til Skolelærer, ſom man nu engang ſelv ſyntes om. Vi have jo en Examen for Alt, og da man dog i ethvert Fald neppe kan tænke ſig ſaamegen Frihed, at man fik Lov til at tage til Skolelærer hvem man vilde — jeg vil lade det ſtaa hen, om det er rigtigt eller ikke — hvorfor kan man da ikke oprette en Examen? Det er dog meget nemmere. Man kan jo examinere dem i de Kundſkaber, der forlanges, og man kan jo lade dem danne praktisk, omtrent paa lignende Maade, hvorpaa Forſtændene dannes, der, ſaavidt jeg veed, før de ſaae Lov til at tage Examen, ſulle producere en Atteſt for, at de have været hos en eller anden Skytte, Skovrider eller hvad Forſtæmbedsmændene kaldes. Man kan jo lade dem aflægge en ſaadan Examen, og derpaa anvende de Penge, hvorom der her er Tale — og ſom, naar man ſammenlægger, hvad Seminarierne nu koſte, og hvad de ville komme til at koſte, hvis dette Lovforſlag gaaer igjennem, ikke ville blive ſaa ganſke ſaa — deels til at underſtøtte Anſtalte for Skolelærernes Dannelse, ſom man nu engang ſaae ad den private Vej havde begyndt at florere, og deels til at underſtøtte unge Menneſker — og det ſynes mig, er det Smuk-

keſte her i Forſlaget —, ſom ſole Naad og Lyſt til at gaae den Vej. Jeg tror, at man der ved vilde føres meget længere, Skolevæſenet vilde i det Hele blive langt friere, der vilde udvikle ſig friere Anſkuelser og en langt større Forſkjellighed, man vilde komme ud af den Forſættelige og de ſædvanlige Skole, ſom man nu er vant til at gaae i, fort ſagt, jeg tror, at det abſolut vilde blive til Gavn for Skolevæſenet.

Endelig vil jeg endnu kun tillade mig den Bemærkning, at om Intet af dette ſkulde finde Anſkang, og man alſaa beholdt Seminarierne, ſaa kan jeg dog ikke ſee, at der kunde være noget iveien for, at man ved Siden af dem oprettede et Par Commiſſioner i Kjøbenhavn eller hvor man vilde — jeg tænker mig Kjøbenhavn ſom det naturlige Sted —, hvor Folk, ſom havde Lyſt til at gaae den Vej, kunde gaae hen og tage Examen. Der blev da en Concurrence med Seminarierne, og vi vilde da ſaae at ſee, hvem der kunde holde længſt ud. Hvorfor jeg nævner det Sidſte, er iſær deleſhed, fordi der viſtnok her i Byen er en Mængde unge Menneſker, ſom i de unge Aar egentlig ikke vide, hvor de ſulle hen, ſom have Lyſt til at lære Noget, og af hvilke mange maaffee have Lyſt at komme til et Seminarium, men ikke kunne betale.

Rettelſer i Lehrmanns Foredrag.

- Dr. 31, Sp. 471, Lin. 24 f. o.: „under ligeledes“
 læs: „andre ligeledes“
 — — Sp. 471, Lin. 28 f. o.: „Retlighed,“ læs:
 „Retlighed;“
 — — Sp. 472, Lin. 25 f. o.: „maa forrette,
 ſelv“ læs: „maa forrette ſelv,“
 — — Sp. 472, Lin. 5 f. n.: „ſamme Gode
 ſamt“ læs: „ſamme Gode, ſamt“